

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre 3 ft.
Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a lapulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

Egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyitólír sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvmoz-
dáján és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Védő vád.

zennel beváltjuk multkori
igéretünket.

Az ellenzék folyton is-
mételgeti, hogy mi: »Az
idegen ajkúakat ha kor-
mánpártiak, jó hazafiak-
nak tartjuk; de ha ellen-
zékiek, akkor már nem is-
merjük el jó magyar ha-
zafiaknak.«

Nem jól fejezi ki magát
az ellenzék. Nem azt mondjuk mi, amit ők tön-
tebb a szánkba adnak; hanem konstatáljuk azt
a tapasztalati adatot, hogy: A nem magyar
ajkúak közül az megy az ellenzékhez,
aki nemzetiségi velleitásokat táplál.

Miért?
Azért, mert az ilyennek a mostani kormány
körében helye és maradása nincsen.

Az ellenzék sem tagadja, hogy Magyaror-
szágon a nemzetiségi bizsergést csak Tisza erős
keze tudta megfékezni s elcsendesíteni. Tudta
pedig azért, mert oly hatalmas párt — a nem-
zet vagyoni és értelmi zöme — támogatta, hogy
annak imponáló tekintélye elől megsemmisülve
kellett meghátrálni.

Apponyi és pártjái lesz — ha lesz —
azon dicsőség, hogy a magyar nemzeti politi-
kát követő kormánytól eltántorítja azokat az
idegeneket, akik amott legalább külső forma
szerint magyar hazafit játszottak.

Tudja minden apró politikus is, hogy op-
pozíciónak minden egészséges parlamentáris or-
szágban kell lennie; nem is jut eszébe senkinek,
az ellenzék hivatását félreismerni vagy rosszalni;
de nagy különbség van abban, hogy kikkel,
mily vidéken s mily előzmények után
paktál az ellenzék?

Ha Apponyi és társai Jászberénytől Sza-
tmárig és Hontról Debrecenig minden tért és fejt
meghódítanak is, azon lehet tán pártszempont-
ból sajnálkozni; de nemzeti álláspontból közöm-
bös, hogy az ország lüktető eleme és vére, a
magyarság, akar-e tovább a mostani kormány-
elvek szerint élni, vagy ujakat érez szükségé-
seknek?

De ha Apponyi éppen azokon a vidékeken
jár, ahol az Irredenta-Romania magyarevő kiált-
ványait szórják; ahol pár év előtt államellenes
szerb izgatásokat ítélt el a bíróság; ahol a ma-
gyar állameszméhez senki által hűknek s meg-
bizhatóknak nem tartott szakadár hangadó
lapjai szellemi és anyagi főtámaszaikat bírják;
akkor lehetetlen elhinni, hogy mindegy, milyen
politikai párthoz tartoznak a heterogén elemek;
amint hogy lehetetlen azt mondani: mindegy,
akár boros, akár petroleumos pincében csóválja
valaki a fátylát.

Apponyi megakarja buktatni Tiszát. Kon-
zervatív és liberális úton próbálta, nem sike-
rült. Most próbálja a nemzetiségek segítségével.
Ezek szívesen szegődnek hozzá, mert benne
mintegy fékezője kinálkozik a Tiszában hamisan
perszonalifikált magyar túlkapásnak; tőle várják,
hogy ledöntvén a kormányzatról a velük szem-
ben erős Tiszát, üljön a helyébe ő, aki olcsób-
ban adná a magyar állameszme iránti kötelme-
ket s aki most — mint a már is egyenjogú
nemzetiségek elnyomatásának felfedezője — tági-
tani lesz hajlandó azokon a szíjakon, melyek
ime az elégtelenséget kellemetlenül szoron
gadják.

Arról szó sincs, hogy Apponyi tán örül
ezeknek az új frigyestársaknak; de hát ő célt
akar s így az eszközöktől sem szabad
megriadnia. Ő azért akarja megbuktatni
Tiszát, hogy — mint maga nálunk bevallotta —
a helyére ülhessen. A nemzetiségek meg azért,
mert erős nekik, gyengébbet szeretnének he-

lyette. Tehát ők most egyek, mert egy a »kö-
zös ellenségük«: Tisza Kálmán.

A nemzetiségek örülnek e hajszának, mert
ha egyebet nem, nyerne vele plauzibilis firmát
Apponyiban; s ha valaha ennek többsége lesz,
kérni fogják a szolgálatok árát; mit ha megad
Apponyi, ellene támad a feltékeny magyarság;
ha nem ad meg, folytatják a nacionalisták régi
szerepüket s valósul Gyulai meseje: »Az igaz-
ság és hamisság.«

De ez az ő közös számadásuk dolga.

Mi azt nézzük, mit ártnak ők paktumaik-
kal a szilárdulásnak indult legfelsőbb elvnek, a
magyar állam konszolidációjának.

Sokat! Mindenekelőtt itt Délmagyarország-
ban megosztják, ketté hasítják azon kis magyar
zömöt, mely körül már a hazafias kristálylódás
folyama megindult. Másodszor elhódítják azokat
a kéteseket, akik félig-meddig már a józan utra
tértek és más alkalom hiányában azon is ma-
radtak volna. Főlebesztik a centrifugal fajok
ban a nemzetiségi aspirációkat, midőn az egyen-
jogusítottakat elnyomatás és zsarnokság alól
ígérkeznek felszabadítani. Megutáltatják velük
a magyar állameszmét, midőn azt a tira mizmus,
jogfosztás, bitorlás, erőszak és vesztegetés kép-
zelt mitológiai alakjában mutatják be. A tekin-
tély államfentartó elvét lábbal tiportatják; a
felsőbbség — mint elnyomó — iránti gyűlöletet
s a bosszú minden torzaljakát a népbe oltják s
így az, a magyar névhez való idegenkedéssel
egyidejűleg a fenálló jogrend megvetésére, ne
mondjuk megsemmisítésére unszoltatik.

Ha Apponyi magyar vidékeken járna; ha
ott hirdetné a honmentés tanát, ahol a poli-
tikai nézetváltozás a hazafiúi érze-
seket sértetlenül hagyja; ha azokkal
akarná a hazát a mostani »polyp-kormány vas-
hurokjának fojtogatásától« megszabadítani, a
kiknek apái ezt a hont vérről szerették s török-
német ellen megvédelmezték: akkor azt mon-
danók, jussa van hozzá, kövesse ambícióját, ki-
sértse meg szerencsését! Hiszen Magyarország
a magyaroké; tehát kormányozza az, a kit a
magyarok arra méltónak és megbízhatóknak
ítélnék.

De ott, ahol a románság nyíltan felség-
áruuló plakátokat szór; ahol a magyar közmű-
velődési egyleteket fajharcra szólításnak veszik;
ahol a magyarságot majdnem kizárólag az ál-
lamhatalom bizományosai, a hivatalnokok tes-
zik: ezeket menthetlenül kompromittálni, a
divó rendszer ellen tüzet és vért kiáltani, a
Tribuna és Luminatoriuul és Zasztava magasz-
taló cikkeit elfogadni, — legalább is tüzzel
való játék.

A nemzetiségek.

A felvidéki magyar közművelődési egyesület f. é.
augusztus hóban indítványt tett, hogy az egész or-
szágban megalakult összes közművelődési magyar egye-
sületek, valamint mindazon egyletek, melyeknek mű-
ködése ha csak részben is velük ugyanazon, vagy ha-
sonló célokra tör, egy országos kongresszusban jöj-
jenek össze. A mennyire dícsérni lehet a kongresszus
eszméjét, annyira sajnálatos volna ha az elejtetnék.
Szükséges, hogy a különböző téren és különböző aka-
dályokkal küzdő egysületek legalább bizonyos vezér-
elvekre nézve együttes megállapodásra jussanak, ha
mindjárt épp az akadályok különbözősége a követendő
eljárásban nagyon is eltérő irányú működést involvál.

Sajátságos, hogy épp a szászok, kik a nem-
zetiségek kontingensében ugyszólván csak elenyésző
pontot képviselnek, a legnagyobb apparatusal rendel-
keznek arra nézve, hogy a közművelődési egyesület
működésének sikerét kétségessé tegyék. Elenyésző
csékélyességüket azáltal iparkodnak pótolni, hogy nagy-
számu szövetségesekre támaszkodnak; de éppen mivel
rezisztenciájuk súlypontja az államon kívül esik, ve-
lők szemben csakis állami rendszabályokkal lehet bol-
dogulni, oly rendszabályokkal, melyekkel az állam a
maga hatalmát szigorú következetességgel érvényre
tudja emelni. Senkisémet követeljen jobb kegyeret, mint
a milyet buzából lehet sütni és a ki azzal az alkot-
mányos szabadsággal, melyet a magyar állam minden
nemzetiségű polgárainak egyformán biztosít, meg nem
elégzik, az más kiváltságok után sóvárog. A kivált-

ságoknak ideje pedig már lejárt és ha a szász urak
ilyenek után epekednek, ám iparkodjanak vágyaikat
azon állam területén érvényesíteni, melynek lakói oly
élénk érdeklődéssel vannak ügyük iránt és melynek
kormányosa csak nem régebben tett fényes tanúságot a
legyelekek ezreinek kiűzése által, a népjogok tisztelet-
ben tartásáról táplált véleménye fölől. Sorsuk külön-
ben keveset érdekel bennünket. Ha vonakodnak ön-
kényt a magyar állameszme szolgálatába lépni, el-
fogja őket nyelni az oláhság és akkor majd onnan
le-znek visszahódítandók, esetleg talán a mostaninál
sokkal kevesebb nehézséggel.

Jóval nagyobb a megőendő feladatok sora az
oláhokkal szemben. Már számuknál fogva is külön fi-
gyelmet igényelnek; sajtóik, egyházaik, társulataik
pedig mindent el fognak követni, hogy a tervbe vett
szándéknak minden lehető módon utját állják. Itt
már nem annyira az államnak, mint maguknak az
egyesületeknek és a társadalomnak kell lankadatlan
tevékenységet kifejteni, ha sikert akarnak elérni. Ve-
lők szemben maguknak is a schulvereiknek buzgalma-
val és erélyével kell fellépniük, a nélkül azonban,
hogy akár nemtelei eszközeiket használni, akár a
föllepesben arrogans modorukat követni akarnók.

A nemzetiségek harmadik kontingensét a felvi-
déki tótok szolgáltatják. Álláspontjukról, melyet a
magyar állameszmével szemben elfoglalnak, általában
igen téves nézetek vannak elterjedve. Volt alkalom
e nyáron tótok lakta vidéken hosszabb ideig tartóz-
kodni és viszonyaikkal bővebben megismerkedni, le-
gyen tehát megengedve, hogy róluk itt részletesebben
szóljak. Gyönyörű vidéken, melynek minden egyes
vonasa méltó az eset által megőrkítésre, hol min-
den lépésre újabb elragadó panoráma tárul elénk,
szakga ott völgyhasadékok mentében találjuk a felső-
vidéki tótok faivait. De ez oly gyönyörű vidék a megél-
hetésnek nagyon is nyomorú feltételit nyújtja a föld né-
pének, mely csakis a talajjal és az elemekkel folytatott
százados küzdelem közben kifejtett fáradhatlan munká-
sága és ellemessége által képes magát itt fentartani. Hon-
rációkat hiában keresünk e faivakban; jegyző és pap
rendszerint csak vendégszerelmű járnak e fészkekbe, a
tanító pedig számba se jöhet. Pedig az egyik ily köz-
ségben, a hová bevetődtem, két tanító is volt, de egyik-
hez sem lehetett szerencsém, mert a pápista tanító
künn volt krumplít kapálni, az evangélikus pedig a
legközelebbi városban tulajdonképeni mesterségében
— a kalapgyártásban buzgólkodott. Hallomás szerint
különben az egyik épp úgy ért a magyar nyelvhez,
mint a másik, azaz egy cseppet sem; természetes, hogy
a föld népe még kevésbé. És ez így van itt — a
mint alkalom volt meggyőződést szerezni — az egész
vidéken, mindenütt tótul beszélnek, még pedig oly ki-
zárólagosan, hogy a szó szoros értelmében egyetlen
magyar szót sem értenek. Azon tapasztalatok után,
melyeket e vidék iskolaviszonyairól szereztem, valóban
igen kíváncsi vagyok, hogy miként szándékoznak a
tanfelügyelők a közoktatási miniszternek a tanítók
képesítése és a magyar nyelv kötelező tanítása érde-
mében legutóbb ultimátumként kibocsátott rendelet-
nek e tót községekben érvényt szerezni. De vajjon
miféle képesített tanító is vállalkoznék arra, hogy
civilizatorius munkát végezzen e nép között, melynek
betevő fiaitja is alig vagyoni? E vidék magyarosítása
nézetem szerint csak is állami iskolák felállításával
volna elérhető. A tanügyi kormány díszreteres munkál-
kodást fejtett ki ez irányban a máramrosi oroszok
között; kívánatos volna, hogy azt a felvidéki tótokra
is kiterjessze; a mennyiben pedig az állam támoga-
tása elégségesnek nem mutatkoznék, a közművelődési
és iskolaegyesületeknek kellene első és legfőbb hivatá-
suknak tekinteni, hogy minden lehető áldozatok árán
minél nagyobb számu magyar tanuló iskolákat ál-
lítsanak fel e vidéken és én meg vagyok győződve,
hogy e nép, mely azt a csékélységet is, melylyel ta-
nítóját díjazza, súlyos tehernek tekinti, hálásan fo-
gadná ez intézményt és szívesen venné igénybe ez
iskolákat; mert a felvidéki tót, ha általában nem is
mondható hazafias érzelműnek azon értelemben, amint
azt pl. bácskai vagy bánáti svábjainról mondhatjuk,
nem idegenkedik a magyarosodástól, sőt a mennyiben
az állam hivatalos nyelvét elsajátíthatja és ekként a
hivatalos, köz- és magánéletben az e nyelv ismeret-
vel járó előnyök birtokába juthat, egészen magyarnak
tekinti magát. A tótok magyarosítása és a magyar
elembe való beolvasztása ellenében nagyobb akadályok
tehát eddig elé nem igen mutatkoznak; de min-
denesetre sietniünk kell, míg az időnként közöttük is
fellépni szokott izgatók, akár a külföldön, akár itt
benn, nagyobb támogatásra nem találhatnak.

Eözeonyi Béla.

Hirek.

A király ő Felsége Pankovits Ernő bajai föld-
birtokos régi magyar nemességét és címerét megerő-
sítette.

Milutinovits Szvetozár kir. táblai bíró, föld-
dink, kineveztetett királyi bírónak.

Konyovits Juszti, a zombori szerbek által egyhangulag megválasztott szerb kongresszusi követ megválasztása ellen beadott panaszkerérvényt a kongresszusi választmány elvetette és Konyovicsot mint törvényesen megválasztott képviselőt igazolta.

A képviselőház szeptember hó 26-iki ülésén mutatta be Péchy Tamás elnök Bács-Bodrogh megye közönségének felterjesztését, melyben az 1868. évi földadó törvények és szabályoknak még érvényben levő 71. §-ában foglalt intézkedés módosítása iránt esedeznek. A felirat jelentéstétel végett kiadott a ház kérvényi bizottságának.

Gróf Karácsonyi Guidó az újvidéki tüzoltó-egyletnek 100 frtot hagyományozott.

A temesvári postaigazgatóságnál II-od oszt. póstahivatali főosztályi állomás van üresedésben.

Kinevezés. Ó nagyméltósága a vallás- és közoktatási m. kir. miniszter ur f. évi szeptember 23-án Juhász Mariska újszivaci óvónőt a kulpini áll. óvodához kinevezni kegyeskedett.

A nemzetközi szőlőkiállításra megyénkbeli kiállítások: Nagy Károly (Szabadka), Polyakovits Alajos (Szabadka), és Schön Lipót (Cservenka).

A m. kir. államvasutak köztudomásra hozták, hogy az általános német csoportosító körutazási jegyek ezentul egész éven át kiadtnak és azok érvényessége 2000 kilométernél kisebb körútnál 35 napról 45 napra hosszabbított meg, míg 2000 km. vagy ennél hosszabb körútnál az érvényességi idő 60 napra terjesztett ki.

Szaich Gyula ókéri h. jegyző eljegyezte Antal Irén kisasszonyt Bikityről.

A zombori róm. kath. egyházközség f. évi október 1-én d. e. 10 órakor közgyűlést tart. Tárgysorozat: 1. Erseki leirat a nőzárdaiskola fenntartásából felmerülő hiány mikénti pótlása iránt. 2. A zombori jótékony magyar nőegylet nyilatkozata, a kisdévodai fenntartására letéteményezett 6000 forint iránt. 3. A zombori róm. kath. iskolaszék átirata özv. Józics Márkné részére megállapított 52 ft 66 kr. nyugdíj kiutalványozása iránt. 4. Matscheko és Schrödl által az elemi iskolai lépcsőkorlátok szállításiáért kiutalványozandó 490 ft iránti kérvénye.

Bács-Bodrogh megye apatini kerületének közönségi tanító köre f. évi okt. hó 7-ik napján Apatinban fogja rendes őszi gyűlését a felső népiskola épületében megtartani, melyre a kör tagjai, valamint a tanügy barátai tisztelettel meghívottnak. A gyűlés sorrendje: I. A gyűlés megnyitása és elnöki jelentés. II. A múlt tavaszi ülés jegyzőkönyvének felolvasása. III. Gyakorlati tanítás a szemléltetés köréből. Tartja: Ehmann Ferenc. IV. Következő tételek tárgyalása: 1. Az iskolai fegyelem jellemzése és fenntartásának eszközei Merscher Ferentől. 2. Az alkotmánytan tananyaga a népiskolában. Müller Zsigmondtól. 3. A kézimunka tanítása a népiskolában. Makk Krisztinától. V. A tavaszi gyűlésre kitűzendő tételek megállapítása és a munkálkodók kijelölése. VI. A kör ügyrendének megállapítása. VII. Az őszi gyűlés helyének megállapítása. VIII. Pénztárnoki jelentés. IX. A gyűlés előtt beadott indítványok tárgyalása. Az ülés délelőtt 9¹/₂ órakor kezdődött. Ujjonnan alkalmazott állami és közönségi tanítók az alapszabályok 2 § a) pontja értelmében felhívottnak a körbe való belépésre. A rendes tagok felhívottnak a hátralékos, valamint az 1885. évi tagdíjak befizetésére. Az oknélkül távolmaradó tagok a kiszabott bírság lefizetésére fognak kötelezteni. Kelt Apatinban, 1885. évi szeptember hó 24-én. Weigang János, az apatini közs. tanítói kör elnöke. Ehmann Ferenc, az apatini közs. tanítói kör jegyzője.

Árverés. Turát Márton 5104 frtra becsült ingatlanai okt. 12. Kúlán.

Baján Szemes András e hó 24-én, 50 éves korában elhunyt.

Árverés. Jung Gáspár b.almási l. ingatlanai december hó 6-án elárvereztetnek.

A közlekedési miniszter értesíti az összes postahivatalokat, hogy a Magyarországból kitiltott „Unitatea Nationala” című bukaresti román hírlap címet változtatott s most „Biserica” cím alatt jelenik meg. Minthogy pedig a tilalom erre a lapra is kiterjed, a postahivatalok kötelesek a hozzájuk érkező példányokat postaigazgatóságaikhoz fölterjeszteni.

A közönséges távirati és postautalványok, utánvétli küldemények és postai megbízások 200 frtos maximuma okt. 1-től 300 frtra emeltetett fel.

Zsabyáról írják: Folyó hó 24-én Placsics Lázár helybeli lakos kukoricaszárt szállított haza, utközben lovait vezette. Utána hajtatott egy másik üres kocsit, a mely őt kiakarta kerülni, erre a száron ülő fia megcsapta a lovakat, mire ezek hirtelen előre ugortak, a mely ugrás következtében a rúd a fiút bal oldalán úgy megütötte, hogy belső felvérzés következtében azonnal szörnyen halt. — Csankits Mladen és neje Kata egy kuruzsló asszony áldozatai lettek annyiból, hogy nevezettek a kuruzslás következtében megőrültek. — Basa Andrásné tiszakálmánfalvai lakosné e hó 23-án estefélétel ment haza, egyszerre csak több egyén kirohant a kukoricából és nevezett nőt elkezdtek ültetni és portekáját elszedni. Ennek következtében itt megvannak győződve, hogy a már több ízben említett 14 rablóból álló banda működik és tartja rettegésben az egész eszékföldet. Ezen állítólagos rablók most hallomás szerint a gardinoveci rétben tartózkodnak. — Tiszakálmánfalván e hó 24-én tették le a községi ház alapkövét nagy ünnepélyességgel.

A várméltóságok ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő aranyárkelet-pótlék, 1885. évi október hóra huszonegy (24) százalékban állapítottat meg.

A Vlaskalits-féle rablógyilkosság. A királyi tábla I. büntető tanácsa e hó 23-án délelőtt tárgyalta azt a szenzációs rablógyilkosságot, mely városunkban általános rémületet keltett. A büntető tanács következtetése alakult meg: Elnök: dr. Neuberger Ignác, bírák: Merczeglia Antal, Mutsó Mihály, Hieronimy Béla; előadó: Zoltán Géza; jegyző: ifj. Makk József. A tényállást Zoltán Géza a következőkben adta elő: 1884. július 1-én Gradinaez Péra, jómódú zombori polgár, a vörösmarti vásárra ment marhát vásárolni. Hatszázötven forintot vitt magával. Kedvére való marhát nem találván, visszatért Zomborba. Itt meglátogatta egy rokona kocsimáját, honnét ittas

állapotban távozott s Vlaskalits János bordélyházába ment. Vlaskalits, ki már egy ízben három évi fegyházra volt ítélve, észrevette, hogy Gradinaeznek sok pénz van; rummal még jobban leittatta s szobájába vitte. Törvénytelen neje, Juhász Zsófia segítségével Gradinaezot hurokkal megfójtotta s holttestét a pincébe hurcolta le, hol elástta. Bár a rendőrség még a múlt év július havában megindította a kutatást, eredményre ez mégis csak akkor vezetett, midőn annak a háznak tulajdonosa, melyben Vlaskalits lakott, bejelentette, hogy pincéjében emberi holttestet talált elásva. A vizsgálat kiderítette, hogy a holttest az eltűnt Gradinaez Péraé. A királyi tábla gyilkosság, gyilkosság kísérlet és könnyű testi sértés miatt Vlaskalits Jánost halálra, Simrákné szül. Juhász Zsófiát hat évi fegyházra s 360 frtnyi kártérítés megfizetésére ítélte.

A zombori állami főgymnasium f. évi október hó 4-én, Ó Felsége I. Ferenc József császár és apostoli királyunk legmagasabb nevenapján a város háza nagyteremben 10 órakor iskolai ünnepélyt tart. Zomborban, 1885. szept. 26. Radics György, igazgató. Az ünnepély programja: 1. Honf. dal. Enekl. a gym. dalkör. 2. Alkalmi beszéd. 3. Hymnus. Vörösmartyól. Szavaltat. 4. Hymnus. Enekl. a gym. dalkör.

Budapestben szeptember hó 24-én délelőtt egy fiatal ember több arany- és ezüstkereskedőnél nagyobb mennyiségű tört s részben még ép ezüstneműeket akart eladni vagy elzálogosítani; később e tárgyakat egybeolvasztás céljából a fémjelző hivatalba nyújtotta be, de az időközben értesített főkapitányság kiküldöttéi a fiatal embert letartóztatták. A kihallgatásnál Zucker Sándor szabadkai illetőségű 28 éves alkusznak mondta magát. Kiderült, hogy a Rudich báró kárára elkövetett lopásért és többrendbeli öngazdaságért négy évet töltött a munkási fegyházban. A lefoglalt tárgyak között van egy nehéz cukortartó G. A. monogrammal, 2 sőtört és theszürő G. A. monogrammal, 2 óriási girandole M. A. T. betűjelzéssel, egy ecet- és olajtartó, 2 kisebb karos gyertyatartó s több a felismerhetőségig összetört ezüst tárgy. Az ezüsttárgyak súlya mintegy 5 kilogrammot tesz ki. Volt még a tolvajnál egy kőna-ezüstből vert gyertyatartó is. E tárgyak tulajdonosai a főkapitányi hivatal 7-ik számú szobájában Zsarnay Győző kapitánynál jelentkeztek. Másnap a tolvaj részletes vallomást tett. Eszerint a nála talált s G. A. monogrammal ellátott ezüstneműeket f. é. augusztus hó 24-én éjjel özvegy Gajcsinovicstól lopta többek társaságában Zomborban. Zucker inkább mint öngazda szerepelt amennyiben a tolvaj társai által lopott tárgyak eladásával foglalkozott. Társainak a főkapitányság már szintén nyomában van.

A szerb egyházi kongresszus e hó 23-án tartotta első ülését. A kir. leirat felolvasása után Cseh Ede kir. biztos bemutatja Ó Felségének a jelenlegi kongresszusra való kinevezési oklevelét. Angyelic patriárka beszéde után a királyi biztos felhívta a kongresszust, hogy az egyházi szertartásban és a szentlelek segítségül hívásában vegyen részt. Midőn a tagok ágyuk döngése és a néphimnusz hangjai közepette a teremben ismét megjelentek, a patriárka az elnöki széket eltörlé, felhívta a követeket, hogy megbízó leveleiket nyújtsák át. A radikális párti követek e közben a közönség által megjelenezettek. Ezután 15 tagból álló igazoló bizottság választottat, melynek tagjai a következők: Begovics, Gostovics, Granics, Debelyacski, Dimics, Dumasa, Zsvikovics, Jankovics, Kaszapovics, Kupuszarevics, Markovics, Medakovics, Obrenovics, Paukovics és Trifunác. Ugy látszik, hogy a többség 60 szavazatot fog tenni. A választás megtörténte után Dimitrevics Mihály szót emelvén, kifogásolja, hogy a királyi biztos magyar nyelven tartott beszéde szerb nyelven nem tolmácsoltatik. Kéri tehát, hogy a szerb nyelvre való lefordítás megtörténjen. Tomics (radikális) ellenzi a lefordítást, mert, ugymond, ő nem érdekli az iránt, hogy a királyi biztos mit mondott, hanem inkább a napi rendre való térést kívánja. A patriárka ezután az igazoló bizottság tagjait megalakulásra hívja fel és az ülést bezárja. A legközelebbi ülés akkor fog tartatni, ha a bizottság munkálataival elkészül.

A Telecskának írják Despot-Szent-Ivántól, hogy ott e hó 25-én vesernye alatt a szerb pap és a tanító a templomban összeveszttek, egymást véresre verték s csak a beözönlő nép által választattak szét.

Mint hírlik Szabadka város törvényhatóságát megkeresték tizezer katonának barak-sátorokban leendő elhelyezése iránt.

Messik Péter óverbázi tanítót Kis-Kéren megválasztották tanítónak.

Minapában szóbeli értesítés után azt közöltük, hogy Pekánovits Imre jeles földünket N.-Várad város főmérnökévé választotta. Mint most hitelesen értesülünk, a dolog úgy áll, hogy a nevezett ur 1885. évi aug. 4-én N.-Váradon a Sebes Körös vízszabályozó és ármentesítő társulathoz 10 pályázó közül egyhangulag főmérnökévé választottat. A hosszútöki (Békés m.) ármentesítő társulat, melynek Pekánovits ur f. évi október elsejéig még főmérnöke marad, ezen megválasztás felett őszinte sajnálatát fejezte ki s a legbizalmasabb szavakban nyilatkozta ki elismerését és háláját.

A kúria egy újabb határozata szerint az életfogytig tartó fegyházra ítél ellenében is kimondható mellékbüntetésként a hivatalvesztés; mivel az életfogytig tartó fegyházra ítélteknél nincs kizárva a feltehető szabadságra bocsátás eshetősége.

Keindl Lajos zombori lakos Kunságira magyarosította nevét.

Elvi határozat iparügyben. Árjegyzékkel ellátott hirdetések esetén a tömeges elárusításhoz iparhatóság engedély nem kívántatik.

Az országot kiállítás szürije, a fővárosi lapok közlése szerint, megynkből a következő kiállítókat tüntette ki:

Mezőgazdaság és mezőgazdasági szakoktatás. Diszoklevél: Gróf Chotek futtaki uradalma. Haladás, nagyban termelés, verseny- és kivitelképességért.

Kiállítás nagy érdem: Ferenc-csatorna részvénytársulat Budapest, kitünő termelésű rizsért. Báró Puthon Leopoldina kisszállási uradalma, kitünő minőség, nagyban termelés- és haladásért. Rác Vilmos Szabadka,

gyakorlati irányért. Schneider József Hódságh, kitünő termelésű kenderért. Vojnits János Szabadka, kitünő minőségű tengeriért. Péklai kincstári rizs- és kenderlepel.

Kertészet és szőlőszet. Kiállítás nagy érdem: Goezer Vítusz Zombor, nagyban termelésért.

Állati termények. Kiállítás nagy érdem: Csuka Mihály Cservenka, versenyképességért. Geiger Adolf és Koch Salamon nagytollkereskedő Szabadka, versenyképességért. Knefeli Péter Cservenka, jó munkáért. Bács-Bodrogh megyei méhész-egylet, gyakorlati irányért. Jakobb József tanító Bresztovác, Zomboresevits Ferenc és Gyulafy Szabadka, versenyképességért. Simon János gépész Szabadka, jó munkáért. Dr. Wagner Frigyes Cservenka, versenyképességért. Újvidéki m. kir. selyemgyár.

Erdészet, erdészeti szakoktatás és vadászat. Kiállítás nagy érdem: Szabadka sz. k. város, kitünő tenyésztesért. Apatini m. kir. erdőhivatal gyűjteményes kiállítás. Közreműködői érdem: Sugár Károly Apatin.

Vegyészeti ipar. Kiállítás nagy érdem: Szentiványi József gyógyszerész Szabadka, jó munkáért. Elelmi szerek, mint iparcikkek. Kiállítás nagy érdem: Első bajai hengermalom (Hüttel Ede L.) Baja, kitünő termelésért, Ferenc-csatorna részvénytársulat (szent tamási, új-verbázi, kis-sztpári és b.-keresztúri) malmai, versenyképességért. Häfner Károly fia, hengermalom tulajdonos Újvidék, versenyképességért.

Bor és szeszes italok. Kiállítás nagy érdem: Adamovich Sándor bortermelő Újvidék, kitünő fehér és vörös boráért és kitünő szilvóriumáért. Bartek Károly Szabadka, jeles törkölt szeszerért. Cviin Antal Szabadka, jó 1882-iki boráért és jó törkölt pálinkájáért és jó minőségű szilvóriumért. Kleinstek József Újvidék, jeles vörös pecsenye boráért és jó minőségű szilvóriumért. Spitzer Benő és társa Baja, versenyképesség és haladásért, Mamuzsich István Szabadka, jó törkölt pálinkájáért. Polyakovits Alajos Szabadka, kitünő fehér asztali és rizlik boráért. Borsits János Szabadka, kitünő törkölt pálinkájáért. Schönstein Mór ecetgyáros Szabadka, jó minőségért. Szighy József Szabadka, jó boráért. Wagner Ferenc földirtokos Ó-Kanizsa, jó minőségű boráért. Wagner testvérek szilvapálinkafőzők Újvidék, kitünő termelésért.

Vas és fémpar. Kiállítás nagy érdem: Marek Ferdinand köteles-szerszámkészítő Apatin, versenyképesség- és kitünő munkáért. Simon János géplakatos Szabadka, jó munkáért. Perenney János részöntő Szabadka, szép munkáért.

Faipar. Kiállítás nagy érdem: Reichl Nándor kosárkötőüzlet Apatin.

Bőripar. Kiállítás nagy érdem: Reiter Antal timár Parabuty, jó munkáért. Hermann Jakab szijgyártó Újvidék, jó izlés és szép munkáért. Stoltz Ferenc szijgyártó Cservenka, szép munkáért.

Fonó és szövő ipar. Kiállítás nagy érdem: Fogl Mihály műszövő Baja, jó munkáért. Maurer és Landersberg Szabadka, jó munkáért. Milkó Salamon Szabadka, jó munkáért. Özvegy Schmidt Erzsébet és fia Reiszner Alajos Zombor, jó munkáért. Schegon József mütakács Baja, jó izlés- és jó munkáért. Standt Lajos takácsmester Cservenka, jó munkáért. Szilasi testvérek Szabadka, jó munkáért. Bácer János kötlőverő Zombor, jó munkáért. Kocsis István kötlőverő Baja, jó munkáért. Gerresch János és Vince harisnyakötők Zombor, versenyképesség és jó munkáért. Husvéth István ruhafestő Zombor, szép munkáért.

Ruházati ipar. Kiállítás nagy érdem: Jakovsevit Vince szabó Szabadka, jó munkáért. Schnitzer József Bezdán, jó munkáért. Wolf Bernát B.-Kúla, jó munkáért. Maurer Nándor szücs Szabadka, jó munkáért. Kovács István Szabadka, jó munkáért. Reiltitz Mór papuskészítő Szabadka, versenyképességért. Wilhelm János cipész jó és szép munkáért. Meznerits Félix kalapos Szabadka, jó munkáért. Rittay János kalapos Szabadka, jó munkáért. Selyem Lajos kalapos Szabadka, jó munka és versenyképességért. Sullay János kalapos Szabadka, jó munkáért. Wischt István Hódságh, jó és szép munkáért. Bilisits Katalin Szabadka, jó munkáért.

Zenészet. Kiállítás nagy érdem: Bosnyák János asztalos Zombor, jó munkáért.

Tudományos eszközök és műszerek ipara. Kiállítás nagy érdem: Mayer Károly órás Újvidék, jó munkáért.

Építési ipar. Kiállítás nagy érdem: Schleicher Antal mérnök Baja, jó munkáért.

Gépipar. Kiállítás nagy érdem: Eckert Ferenc rézműves Szabadka, jó munkáért. Klemm Ferenc kovács, Apatin, jó munkáért.

Közlekedésiügy. Kiállítás nagy érdem: Szabadka szab. kir. város, közhasznú munkásságáért.

Egészségügy. Kiállítás nagy érdem: Szabadka szab. kir. város, haladásért.

Házi ipar. Kiállítás nagy érdem: Bozsits Mária Szántova, jó munkáért. Farkas József Dautova, jó munkáért. Milkó Salamon Szabadka, verseny- és kivitelképességért. Miroszavlyevits S. Újvidék, kitünő munkáért. Beksits Teofana Újvidék, nemzeti motívumok érvényesítéseért. Geiger Adolfné Szabadka, szép munkáért. Hadzsits Mita Szabadka, jó munkáért. Holbauer Ilona Újvidék, jó izlésért. Karakasevits Mariska Moholy, jó munkáért. Kimpanovics Milka Újvidék, nemzeti motívumok érvényesítéseért. Kovácsévits Krisztina Zombor, jó munka és nemzeti motívumok érvényesítéseért. Macskovics Leontina Szabadka, jó izlésért. Mayer Vilma Baja, jó munkáért. Nedelkovits Tásza Újvidék, nemzeti motívumok érvényesítéseért. Nikolits Milana Zenta, jó munkáért. Nitschner Janka Baja, szép és jó munkáért. Paukovits Georgina Baja, kitünő munkáért. Peskené Mariska Baja, szép munkáért. Piukovits Rómits Teréz Szabadka, szép munkáért. Popovits Dózsa Újvidék, nemzeti motívumok érvényesítéseért. Radovanovits Julia Újvidék, jó izlés és jó munkáért. Schwarcz Miksáné Újvidék, szép munkáért. Spitzer Anna Baja, jó izlésért. Takáts Edéné Krisztina Szabadka, kitünő munkáért. Vojnits Szentöz Jozefa Szabadka, jó munkáért. Vulpe Anna Újvidék, jó izlés és kitünő munkáért. Weitzenfeld Illésné Petra Szabadka, jó munkáért. Zombori fogház.

Közreműködői érdem: Dobák Béla kir. ügyész Zombor.

Melléklet a „Bácska“ 76-ik számához.

Nevelés és közoktatás. Kiállítási nagy érem: Bajai ciszt. rendi kath. főgimnázium, kitűnő munkáért. Szabadkai m. kir. állami tanító-képzede. Ujvidéki kir. kath. magyar főgimnázium. Zombori állami főgimnázium.

A budapesti magyar dalcsarnok (?) előadásai. Alaposan kételkedünk, hogy ez a budapesti társulat lenne, annyi az igaz, hogy egy pár tagja a pesti dalcsarnokban is fellépett. Valóban az után a reklámos program után egy élvezetes estét remélt az ember eltölthetni. A helyett azonban, nemcsak hogy itt Zomborban még nem látott produkátot volna, mert ami megnevezhető volt, azt itt már sokkal jobb előadásban láttuk, hanem az illetet sértő oly trágár, nem is pikáns dolgok is fordultak elő, amit élvezhetett volna egy pajzli publikuma, de nem a zombori színházi közönség. És azt mondják aztán, elég vakmerően, némelyek, hogy az éjféli tingl-tangl társulat lenne hivatal „Süngerioikat kiszorítani“ s a magyarosodást ez úton is terjeszteni. Köszönjük. Azt határozottan konstatálnunk kell, hogy az egész előadás oly alantas színvonalon állt minden tekintetben, a program betartásáról persze szó sem volt, hogy egy ily, a könnyű fenntartás céljából alakult társulat bukféncézsei, sehogy sem méltók a zombori Thalia templomhoz. Nem akarunk szólni az erkölcsi nívóról, de az is bizonyos, hogy ha tudta volna a publikum előre, hogy az előadás ilyen lesz, bizonyosan nem lépte volna át a színház küszöbét. A magyar nyelv terjesztése nem ad jogot arra, hogy kontárok, kontárkodjanak benne. No, de tartozunk az igazságnak avval, hogy kijelentjük, miszerint az egy Nagy Jakab tilinkó játékát élvezhették. A macska-duett is még tartható volt. Jobban tenné a jobb sorsra érdemes igazgató, ki a pécsiak kedvenc komikusa volt, ha felhagyna az effélékkel, s visszatérne régi pályájához a színművészet-hez. Hogy lehet aztán az ily társulatot „isnételten a közönség pártfogásába ajánlani“, azt nem tudjuk. Azt hisszük, hogy nem jól teszik az intézők, ha a zombori színház hírnevét ily, nem a művészet palotájába való bohókodásokkal, alacsonyítják. B-y.

A kalocsai férfitanítóképzede „Önképző-kör“-e f. hó 27-én tartotta meg a második évi megalakulási gyűlését, ft. Kleiner Lajos irodalmi tanár úr elnöklése alatt. Az alapszabályok fölolvastása után — melyekre fm. Bibornok-Ersek úr azon kegyes megjegyzését tette, hogy figyelemmel fogja kísérni az üdvössé válható tevékenységet, s egyszersmind Isten áldását kívánja rá — megejtették a tisztviselők választása. Általános szavazattöbbséggel alevölkök: Szabadka Gyula (IV. éves), titkárra: Novoth István (IV. éves), jegyzővé: Révfy Géza (III. éves); rendes többséggel pénztárosra: Kliegl Ferenc (IV. éves), ellenőrré: Molnerits Gábor (IV. éves), könyvtárossá: Balázs Részó (III. éves). A tisztviselők egyszersmind bírálok is, de kizárólag bírálókká a IV. évfolyamból Dickmann Ferenc, Szélig Jenő, a III. évfolyamból pedig Kiss Pál és Lincz Gyiza választattak meg. (Az elsoroltak túlnyomólag bácskai fiúk. Szerk.)

Szétküldetett az alábbi kérelem: A zomborvidéki róm. kath. tanító-egylet felelhetetlen elnöke: néhai Pállich János volt monostorszeghi plébános és érseki hivatalos iskolalátogató ez évi február 23-án elhunyan, a kalocsai egyházmegyét és különösen annak népnevelés ügyét kímándhatatlan gyász érte. A kik ismerték őt, — és mi mindnyájan ismertük az apostoli buzgalmu tanfériut — mindnyájan tudják, hogy annak minden gondolatát, szívének minden dobbanása, lelkiének önfeláldozó tettereje, csaknem kizárólag e magasztos ügynek, a népnevelés drága ügyének volt szentelve. És bár ő szerényen működött és zajtalanul, mégis egész teljességben átértézte tanítóegyletünknek ez évi május 28-án tartott nagygyűlése ama pótolhatatlan veszteséget, mely halála által iskolai ügyünket és a tanító-testületet érte az érzéletes, hanem az őszinte kegyelettel áthatva, határozatilag kimondta azt is, hogy önkénytelen adakozás útján sirhalomra kömleltek fog helyezni. — Miután pedig az e célra befolyandó összeg gyűjtésével a nagygyűlés engem bizott meg, bizalomteljes tisztelettel kérem, miszerint a plébánia területén tartózkodó egyházi és világi egyleti tagokat ily célú adományok aláírására felszólítani, az aláírt összegeket beszédni, és saját adományaikkal együtt legkésőbb október 15-ig hozzám beküldeni sziveskedjenek. Egyébként kiváló tisztelettel kifejezése mellett vagyok Zomborban, 1885. évi szept. 22-én. Fejér Gyula, apát-plébános. (Részünkről csak annyit adunk a felsoroltakhoz, hogy bizony igen sok nem egyleti tag is ismerte és tisztelte Pállich János személyét; különben is a népoktatás körül kiválóan érdemesültek sirjainak kegyeletes gondozása, nem csupán a hivatalból népnevelők, hanem a vidék közhaladása iránt érdeklődők összeségének kötelessége. Az egyes lelkészek és tanítók tehát tudni fogják, hogy meg kell keresni és hozzájárulásra szólítani mindazokat, akiket a boldogultnak népnevelői apostolkodása közelebből lekötölezt. Sőt maguk az illető iskolások közt kellene — ha mindjárt krajácronként is — gyűjteni; mert a kiváló népnevelők hamvai csak így válnak egy szebb jövőnek melegágyává. A tanítók — mint láttuk is — keveset adnak, sokat nem is adhatnak; de ha becsülők önmagukért jó vezéreiket, akkor igen is sokat tehetnek. A szerk.)

Beudet kapitány, a híres léghajós, tegnapielőtti fellépése nem igen sikerült. Oda tódult a roppant néptömeg, a kíváncsiság folyton nőtt, látták mint dudorodik a hatalmas gömb a fejlesztett gáztól, végre elérkezett a pillanat, a kapitány érthetetlen kommandói között felemelkedett a hatalmas gömb. — De im a publikum nagy meglepetésére a gömb kezd lefelé szállni, egyszerre csak eltűnik a szemek előtt. Hová lett? Később tudtuk meg, hogy kilyukadt s a bátor kapitány mielőtt a gömb leért volna, egy kötélen le akarta eresztetni magát a szántóföldre, de útközben egy meggyfára akadt. Kisebb ütődésen kívül más baj nem történt.

A moholyi réthben levő nád, e hó 22-én ki- gyuladt s vagy 1000 holdnyi területen teljesen elégett. A nagy tűz rémes látványt nyújtott.

A posta és táviró hivatal legközelebb a volt jóságigazgató hivatalos helyiségeibe fog beköltözni. Az illeték kiszabási hivatal új helyét a volt jóságigazgatói lakosztályokban már el is foglalta.

Zentán Dubnitzky Veron k. a. az ottani polgári leány iskolához segédtanítónéknak megválasztott.

Zsáki István a szótári rabmunkaházból megszökött fegyenc a zentai kukoricásokban bujdosik. Az ottani rendőrség már több ízben próbálta elcsipni, de ez mindaddig nem sikerült.

Dr. Palkovics szabadkai ezredorvos f. hó 26-án esküdött örök hűséget Horváth szül. Altvirrh Hedvig urnőnek.

Sztrek K. kalocsai nagyiparos megvette Styrum Jakab topolyai gőzmalomát s azt a kor igényeinek megfelelőleg egészen át fogja alakítani.

Klein Adolf, zombori őrsparancsnok, esendő őrmester, eljegyezte özv. Stern Józsefné kedves leányát Saroltát.

Szabadkai szt.-tereziai plébános, a kalocsai egyházmegyé legnagyobb (42.000 lelket számláló) parochiájára Mamuzsits Mátás ottani ideiglenes lelkész választott meg 108 szavattal. Utánna tekintélyes pártja volt Holecskay János zombori káplának.

A „Szegedi Napló“ f. é. 214. számában a következő sorok láttak napvilágot: „Nagyfontosságú s városunkra nézve föltűtött örvendetes hírt vettünk teljesen megbízható forrásból a kiépítendő zentai vasút ügyében. Úgy szól a kedvező hír, hogy a vasút úgy a miniszteriumban eldőlt, még pedig Szeged javára. E szerint városunk kereskedelmére és forgalmára nagy fontosságú új vasúti hálózat Ada. Zenta és Szeged között fog létesülni, s mint forrásunk jelzi, az új vasutat az osztr.-magy. vasúttársulat fogja kiépíteni.“

Vásárok a megyében október hónapban: Adán 25-én. — Apatinban 21-én. — Bácsban Demeter napján. — Baracsán 20-án. — Csuroghon 6-át megelőző vasárnap és hétfőn. — Jankovácon 25-én. — Katymáron Teréz napot magában foglaló hét hétfőjén. — Kerayaján 4-én. — Kulán 15-ét megelőző vasárnap és hétfőn. — Nemes Militiésben 20-án. — O Becsén 17-ét megelőző vasárnap. — Német Palánkán első hétfőn. — Pivnicán 23-án. — Szabadkán 27-ét megelőző vasárnapól szerdán. — Szatnicsion 4-ét megelőző hétfőn. — Titelen 20-án. — Topolyán 4-5-ét megelőző vasárnap és hétfőn. — Torzsán 2-án. — Ujvidéken 29-én.

Rendőri hírek.

Pollák Samu lopás büntetvével vádolt, temesvári illetőségű egyén, Temesvárról ismeretlen helyre távozván, nyomozandó s elfogatása esetén a legközelebbi kir. ügyészséghez kísérendő. Születéshelye: Temesvár, gyárvaros, izraelita, született 1865. évben, kereskedősegéd, termete közép, arca hosszú, haja fekete, szemei barnák, orra szabályos, szája rendes, nyelv ismerete magyar és német.

Barsi József zentai lakos kárára a ház falának kiasásával f. é. szept. 5-én virradóra ismeretlen tettesek elloptak 9 drb ludtollal töltött tarka huzatu párnát s 3 drb szintén ludtollal töltött tarka huzatu dunnát 120 frt értékben.

Kurin Mihály hegyesi lakostól f. hó 9-én egy 8 éves, pej, csillagos homloku, h. balról 16 bélyegű, és egy 7 éves, bélyeg és jegy nélküli paripa lovakat loptak el.

Barsó Gáspár gyulatalvi lakostól a következő leírás, 170 mtra becsült 2 db lovat lopták el: egy 5 éves, pej, kanca, hátulsó jobb combján B. A. bélyeggel, és egy egy éves, csillagos homloku, hátsó két lábán kesey-sárga, kanca csikót hátulsó combján B. A. bélyeggel.

Slachter Ádám kernyai lakostól eddig ismeretlen tettesek a következő 3 drb lovat lopták el: egy hat éves, fekete, paripa ló, hátulsó jobb combján. K. A. bélyeggel, egy 4 éves, pej, kanca ló, hátulsó jobb combján K. A. bélyeggel, és egy 3 éves, pej, kanca lovat, hátulsó jobb combján K. A. bélyeggel. Különös ismertető jele hátulsó bal lábán seb forradások láthatók.

Jovánovics Milos zentai lakos 1 db. pej, paripa, 8 éves, h. b. M. bélyegű lóról szóló lölevelét elvesztette.

Polyák Illés zentai lakos, 1 drb 3 éves, szőke, h. j. III. bélyegű bikáról kiállított marha levelét elvesztette.

Malagurszky Márk szabadkai lakos 1884-ik évi október 13-án egy 4 éves, deres paripa, hóka homloku, hátsó jobb lábára kesey, bélyegtelen lóról Szabadka város kapitányi hivatala által kiállított lölevelét elvesztette.

Horváth János n.-militiési lakos a nevére kiállított 1 db. 4 éves, 15 markos, pejszőrű, h. j. CC. bélyegű, kanca lováról szóló járlatot elvesztet.

Blánc Miklós kulai lakosnak istállójából f. évi szept. 15-ik napját követő éjjel egy 6 éves, csillagos homloku, pej kanca, bélyegtelen, és egy 6 éves, csillagos homloku, hátulsó jobb lába kissé kesey, kissé hóka orru, hátul jobbról égetett bélyegű (szerb betűk) lovat elloptak.

Stern Adolf kihágási ügyében 836/ kih. 85. számú II. fokú ítélettel az 1879. évi 49. t. c. 74 § a alapján 5 frt pénzbüntetésben, ennek behajthatatlansága esetén 1 napi elzárásra marasztalt, medvesi (Temes megye) születésű, 33 éves, izr. pincér, nőtlen, nyomozandó, s siker esetén Zenta város kapitányi hivatala azonnal értesítendő.

O-Kanizsán a Tisza folyónak ugynevezett csurgó szakaszán egy hulla fogatott ki, amely a temető hullaházába lett szállítva után megvizsgáltatván, rajta a következők észleltek: körülbelül 13-14 éves, női hulla, a legnagyobb toku rothadás miatt szeméyleírás róla nem vehető, kezei s lábai hiányzanak, s az orvosi vélemény szerint már több hónap óta lehetett a vízben. Ruházata nincs.

Jaeger Ferenc Sichertmann Abraham palánkai szobafestő szolgálatában volt pécsi illetőségű festősegéd f. hó 17-én 15 frt értékű arany porral szolgálattól megszökött, 27 éves, közép erős zömök termetű, szeme és haja barna, arca kerekded, francia szakállal, sötét ruha és szürke felöltővel, beszél magyar, németül és szerbül, tud írni olvasni.

Periskity Marko Gávra lopással vádolt szökésben levő egyén nyomozandó s feltalálása esetén a legközelebbi kir. ügyészségnek átadandó. Nős, lakóhelye és illetőségi helye Monostorszeg, 33 éves, róm. kath., termete közép, arca kerekded, haja fekete, szemei barnák, ruházata sokac pór ruha.

Kosztics Gávra ó-palánkai lakos kárára a bukini réthől 2 drb. lovat ismeretlen tettesek elloptak és pedig egy 7 éves, közép, jegytelen h. b. c. B. K. bélyegű és 1 drb. 8 éves, közép, jegytelen h. b. farán M. bélyegű fekete kancát, összesen 76 frt értékben.

Mirkov Milán ó-palánkai lakos kárára az ottani legelőről ismeretlen tettesek 4 drb lovat elloptak és pedig: 1 drb 2 éves, közép, igás, csillagos homloku, bélyegtelen pej paripát, — 1 drb 7 éves, közép, hóka orru, (h. b. lábán kesey) h. b. c. N. J. bélyegű sárga paripát, — 1 drb 5 éves, közép, világos, jegy- és bélyegtelen, pej paripát és 1 drb egy hónapos, csillagos homloku, sárga, esendő csikót, összesen 300 frt értékben.

Strausz János esébi lakos kárára aug. 16-án ismeretlen tettesek egy 10 éves, sötét pej, csillagos homloku, hátán és farióvén kissé szürke, h. b. c. G. S. bélyeggel ellátott paripát, egy 1 éves, pej, első és hátulsó bal lábára kesey, h. j. c. C. S. bélyeggel ellátott hóka kanca csikót és egy 7 éves, sötét sárga, kissé csillagos h. j. c. C. S. bélyegű kancát elloptak.

Valtinsberger József esébi lakos kárára f. évi aug. 25-re menő éjjel egy 7 éves, közép nagyságú, h. b. c. C/K bélyeggel ellátott 150 frt értékű pej kancát, és egy 4³/₄ éves, közép nagyságú, baloldalon CS bélyeggel ellátott csillagos homloku 150 frt értékű paripa lovat ismeretlen tettesek elloptak.

Novoszellón f. évi aug. 21-én Rimpf Vendel kárára 550 csomag nyers kendert és Rimpf Lőrinc kárára 200 csomó nyers kendert, összesen 52 frt 50 kr. értékben ismeretlen tettesek elloptak.

O-Kanizsán f. hó 17. és 18. közi éjjel az ugynevezett alsó réthől legeltetés közben Czérna István kárára egy 2 é. pej mént, csillagos homloku és h. j. c. bélyeg, becsértéke 40 frt és egy 5 éves, fakós, deres, kancát, h. j. c. K. I. bélyeg, becsértéke 45 frt, elloptak.

Paragán f. hó 12-én reggeli 2-3 óra között 2 drb következő leírású ló találtatott gazdátlanul és pedig 1 drb világos pej esdőör, 1¹/₂ éves, hóka homloku, bélyegtelen, és 1 drb 5 éves, sötét pej, jegytelen és bélyegtelen kanca. Esetleg 30 nap múltán elérvezetnek.

Hodik János adai lakostól egy 8 éves, sült szőrü paripa ló, h. b. körmére kesely, h. b. lábán M. bélyeggel 35 frt becsértékben és egy 5 éves, világos jegy- és bélyegtelen kanca ló, szintén 35 frt becsértékben járlat hiánya miatt bitangaságba vétetett. Esetleges árverésük f. évi okt. 25-én d. e. 11 órakor az adai városaházánál.

Obrovácon f. évi aug. 22-re menő éjjel Trentz Mátás egy 7 éves, sötét pej, kancáját, h. b. K. 5 bélyeggel, 150 frt, ugyanazon éjjel pedig Antics Péter zárt istállójából egy 15 éves, pej, h. j. O. B. bélyegű lovat 120 frt értékben ismeretlen tettesek elloptak.

Bohn Péter gajdobrai lakos kárára f. hó 3-án éjjel zárt istállójából ismeretlen tettesek 2 drb lovat és pedig 1 sárga pej, kancát, 7 éves, homlokán kevés fehér szőr, bélyegtelen, 150 frt. és egy sötét, sárga, bélyegtelen, csillagos, 120 frt ért. elloptak.

Engel Henrik bukieszi lakos kárára zártatlan istállójából f. hó 7-én virradóra ismeretlen tettesek 1 drb 7 éves, pej, kanca, hátulsó lábára kesey, 80 frt és egy 11 éves, h. j. c. K. U. bélyeggel ellátott 60 frt értékű, pej, kanca lovat elloptak. Továbbá Katerle Péter bukieszi lakos zártatlan istállójából egy gyeplőt, 4 hamot, egy ostart, és ló kétét ugyancsak ismeretlen tettesek elloptak.

Csében f. hó 7-ére menő éjjel Struharik János-tól egy 14 éves, csillagos homloku, h. b. c. G S bélyeggel ellátott, 50 frt értékű fekete paripát és egy 14 éves, csillagos homloku, h. b. c. G S bélyeggel ellátott 50 frt értékű pej mént, Baslity Mladentől egy 5 éves, hóka, két hátulsó lábára kesely, jobb szemére vak, h. j. c. C S bélyegű pej kancát a rétről ismeretlen tettesek elloptak.

Fleischmann Miklós novoszellői lakos kárára, f. é. aug. 18-án virradóra ismeretlen tettesek 2 drb közép nagyságú, fekete, herélt lovat, mindkettő h. j. c. NS bélyeggel, továbbá egy 4 hónapos csikót, homlokán fehér folttal, egy első és egy hátsó lábán kesey lábbal elloptak.

ELŐFIZTÉSRE FELHÍVÁS

„BÁCSKA“

VIII. évfolyamára.

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	3 frt.
Negyed évre	1 frt 50 kr.

Neptanítók számára:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Előfizetési pénzek **Bittermann Nándor** könyv- és könyomdájába küldendők.

Irodalom.

A „Pallas“ nagy képes naptára. Az 1886-ik évre szóló naptárak sorát a Pallas nagy képes naptára nyitja meg, mely úgy tartalmánál, mint díszes kiállításánál fogva bizonyára a legkiválóbb is lesz valamennyi ez idén megjelenő naptár közt, 80 művészi kivitelű kép díszíti e naptárt s 21 szépirodalmi és ismeretterjesztő közlemény van benne, melyek mind iro-

dalmi színvonalon állanak. A szerkesztő Benedek Elek gondoskodott arról, hogy az év minden nevezetesebb eseménye meg legyen beszéltve a naptárban, így a kiállítás, a trónörökös-pár keleti útja, a képviselőház ez évi működése, a franciák magyarországi látogatása, az erdélyi kulturális egyesület nagygyűlése stb. Az „Országos kalauz” (tisztí címtár), országos vásárok a leghitelesebb adatok alapján vannak szerkesztve. A naptári részt Gruber Alajos egyetemi tanár és csillagvizsgáló készítette. Közleményeket írtak a kiűnően szerkesztett naptárba: Pulszky Ferenc, Beksics Gusztáv, Heltai Ferenc dr., Egy képviselő, Jakab Ödön, Reviczky Gyula, Szokolay Kornél, Sasvári Armin, Kozma Andor, Csapodi István dr., Berényi László, Porzolt Kálmán, Rákosi Viktor (Sipulusz), Palágyi Lajos, Almaviva, Kempelen Farkas, Benedek Elek stb. A naptár 1 frt s kapható a „Pallas” irodalmi és nyomdai részvény-társaságnál és minden könyvkereskedőnél.

Meghívás.

Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottsága **f. évi október hó 8-án** és a szükséghez képest a következő napokon is, reggeli 9 órakor a megyei székház nagytermében III-ik évnegyedes közgyűlést tartandja, melyre a törvényhatósági bizottsági tagokat ezennel tisztelettel meghívom.

Ezen közgyűlés tárgyai:

1. Alispáni jelentés az elmúlt évnegyedről.
2. Belügyminiszeri intézkedés a megyei tisztviselők, segéd-, kezelő- és szolgaszemélyzet s azok özvegyei és árvái ellátása tárgyában alkotott nyugdíj-szabályzat módosítása iránt.
3. Belügyminiszeri rendelet a megye területén a köztisztaság tárgyában életbeléptetni kívánt szabályrendelet függőben tartása iránt.
4. A m. kir. belügyminiszerium elutasító válasza, a tanuként beidézett csendőrök illetményeinek a házipénztárból való fedezését rendelő miniszeri körrendelet hatályon kívül helyezése tárgyában tett felterjesztésre.
5. Belügyminiszeri rendelet, Kalin Géza okleveles gyógyszerésznek Martonos községben felállítandó gyógyszerészeti iránti kérvénye tárgyában.
6. Belügyminiszeri rendelet özvegy Szam Ádámné szül. Rebl Erzsébet nagykorúvá vált árvának kielégítése s az ő kéri árvatárnak átvétele iránt.
7. Belügyminiszeri rendelet Schindler Valeria férjzett Barry Frigyesné nagykorúvá vált árvának kielégítése és a szabályi községi árvatárnak átvétele iránt.
8. Földmívelés-, ipar és kereskedelmi miniszeri intézkedés a zentai gazdasági tudósítói állás betöltése iránt.
9. A budapesti kereskedelmi és iparkamarának véleménye a Szent-Tamás községben alakítandó ipartestület létesítése tárgyában.
10. Budapest főváros tanácsának elismerő átirata a szabadságharc-szobor javára eszközölt gyűjtés iránt.
11. Szolnok-Duboka megye közönségének átirata, a különböző nemzetiségek által lakott vidékeken a magyar szövegű hivatalos iratokban a nemzetiség szerint használni szokássá vált keresztnévnek magyaros alakjukban való használat tárgyában.
12. Nógrádmegye közönségének átirata, a megyei nyugdíjak országos rendezése tárgyában Gömör-megye által közzétett felirat pártolása iránt.
13. Szatmármegye közönségének átirata a kör-orvosi fizetéseknek államadók szerinti kivetése tárgyában kibocsájtott belügyminiszeri rendelet hatályon kívül helyezése tárgyában.
14. Hajdumegye közönségének átirata a törvényhatóságok által közzétett építési s általában közérdekű célok létesítésére felveendő kölcsönök bélyegmentesítése tárgyában.
15. A megyei közigazgatási bizottságnak féléves jelentése az ügyköréhez utalt közigazgatási ágak állapotáról.
16. A megyei árvaszék előterjesztése Czindl Mátyás hagyatékából származó 2885 frt 54 krnyi fedezetlen követelésnek Gajdobra község javára az árvatári tartalék alából leendő megtérítése tárgyában.
17. Alispáni jelentés a megyei legtöbb adót fizető bizottsági tagoknak az 1886. évre összeállított névjegyzéke tárgyában.
18. Alispáni jelentés a megyei választott bizottsági tagok között évközben támadt üresedések betöltése tárgyában.
19. Megyei költségvetés 1886-ik évre.
20. Poppovics Szilárd elhalálása folytán üresedésbe jött központi választmányi tag helyének választás utjának betöltése.
21. A megyei statisztikai bizottságnak választás utjának kiegészítése.
22. Dr. Pataki Mihály elhalt árvaszéki ülnök helyének választás utjának betöltése.
23. A megyei közigazgatási bizottság átirata Bodnár Imre, Schlagger Gyula, Harlikovits Károly és Latinovits Ernő választott közig. biz. tagoknak a július, augusztus, illetőleg szeptemberi ülésről igazolatlan elmaradása tárgyában.
24. A megyei egészségügyi bizottságnak Gajdobra községben felállítani kért gyógyszerész iránt adott véleményes jelentése.
25. Mihákovits István és társai zentai lakosoknál Zenta város tanácsa ellen, a városi közjavak helytelen kezelése miatt a m. kir. belügyminiszer urnál benyújtott panasz kérvénye.
26. Ó-Kanizsa és Moholy községek felebbezése a volt tiszaí koronai kerületi községek bizottságának 24/1884. szám alatt hozott határozata ellen, az elnök és jegyző részére megszavazott fizetések kiutalványozása ellen.
27. Ó-Becse község képviselő testületének határozata 48,000 ftrnyi kölcsön felvehetése tárgyában.
28. Ó-Sztopár község határozata Sztanovits Lázár községi földbérletnek a haszonbérlettel elmozdítás iránti pernek megindítása tárgyában, és Sztanovits Lázárnak ezen határozat elleni felebbezése.
29. Szenttamás község képviselő testületének

- 62/1885. számú határozata az egyénenként felosztott közlegető terület után a község által megfizetett 1884. évi földadónak az illető birtokok által leendő megtérítése tárgyában, ugyszintén Mátits János újvidéki kir. közjegyzőnek ezen határozat elleni felebbezése.
30. Szenttamás község képviselő testületének határozata a jegyzői telkek után járó legelő illetmény használatának a jegyzőtől megvonása tárgyában.
31. Szenttamás község képviselő testületének határozata az 1884-ik évi költségvetésben előirányzott, de fedezetlenül maradt község pénztári kiadásoknak a felosztott közlegető részek tulajdonosai által leendő viselése tárgyában.
32. Petrovác, Kulpin és Kiszács községek határozatai két közegészségügyi kör felállítására és két orvosi állomás szervezése tárgyában.
33. Zenta város határozata Sterenberg Ernő városi mérnök nyugdíjazása tárgyában.
34. Zenta város határozata Miklósvár Jenő román. kath. kántor nyugdíjaztatása iránt.
35. Csupor Gyula szobíró jelentése, Uj-Palánka község módosított szervezési szabályrendeletének jóváhagyása tárgyában.
36. Kolozsvár Sándor szolgabíró jelentése, a futtakai uradalom és Uj-Futtak községe között az előbbi tulajdonát képező puszták után fizetendő községi adók és egyéb teljesítendő szolgálmányok megváltása iránt kötött egység jóváhagyása tárgyában.
37. Ribiczey Béla szolgabíró jelentése az ó-sztopári községi szülészeti állással járó évi fizetés és látogatási díjak megállapítása tárgyában hozott községi határozat jóváhagyása iránt.
38. Simon János ó-kanizsai lakos felebbezése az ó-kanizsai községi kertész választás megsemmisítése iránt.
39. Hemm Ádám és társai prigrlevic-szt-iváni lakosok felebbezése az ottani f. é. évi augusztus 2-án megejtett községi orvos választás megsemmisítése iránt.
40. Lengyel János és társai zentai lakosok felebbezése a zentavárosi adópénztári ellenőri állásnak Suber Ede személyében lett betöltése ellen s új választás elrendelése iránt.
41. Uroevits János és társai felső-kovili lakosok felebbezése a felső-kovili eljárárság választásának megsemmisítése iránt.
42. Goszpodince községének határozata, 140 hold föld bérbeadása tárgyában és Vujkov Próka és társai az elleni felebbezése.
43. Vaskút községének tanítói állások rendszerezése tárgyában hozott határozata.
44. Csantavér község képviselő testületének határozata, mely szerint az irnoki fizetést felemelni nem hajlandó és Hajdufi Károly az elleni felebbezése.
45. Kúla községének határozata, mely szerint a kincstártól 1350 ftrt földet vesz és az idevonatkozó átvételei szerződéseket beterjeszti.
46. Apatin községének két segédtanítói állás rendszerezése tárgyában hozott határozata.
47. Tiszaföldvár község képviselő testületének a községi kertész fizetésének felemelése tárgyában hozott határozata.
48. Szenttamás közönségének az új városi ház-butorozására 1000 ftrnek megszavazása tárgyában hozott határozata.
49. Gombos Béla szolgabíró jelentése a megye közönségének f. évi 638. közgy. sz. a. hozott határozatában tévesen előforduló Botka József névnek Brtká Istvánra leendő kiigazítása tárgyában.
50. Temerin községének egy állatorvosi állomás rendszerezése tárgyában hozott határozata.
51. Tatabánya községének az ottani irnok fizetésének felemelése tárgyában hozott határozata.
52. Moholy községének határozata, mely szerint Boka István kompbérlőnek az általa a község részére fizetni kötelese összeget elengedi és Konyovits Tódor és társai az elleni felebbezésük.
53. Bezdán községének a községi bíró fizetésének leszállítása tárgyában hozott határozata és Hegyessy Ferenc és társai az elleni felebbezésük.
54. Topolya község képviselő testületének határozata, mely szerint az ottani tűzoltó-egyletnek évi 200 ftr segélyt nyújt.
55. Despot-Szt-Iván községének 16,000 ftrnyi kölcsön felvétele tárgyában hozott határozata.
56. Kúla községének a régi tenyészbika-istálló eladása és egy új istállónak vétele tárgyában hozott határozata.
57. Topolya községének az ottani községi szolgák fizetésének felemelése tárgyában hozott határozata.
58. Keresztúr községének az ottani felelős örökkel az 1885. évre kötött szerződése.
59. Tovarisoa községének az ottani felelős örökkel az 1885. évre kötött szerződése.
60. Szeghegy községének az ottani felelős örökkel az 1885. évre kötött szerződése.
61. Cservenka községének az ottani felelős örökkel az 1885. évre kötött szerződése.
62. Kis-Kér községének az ottani felelős örökkel az 1885. évre kötött szerződése.
63. Csonoplya községének az ottani felelős örökkel az 1885. évre kötött szerződése.
64. Ó-Sóóv községének az ottani felelős örökkel az 1885. évre kötött szerződése és Schmausz Ferenc társai lakos ez elleni felebbezése.
65. Jankovác községének az ottani felelős örökkel 1884. évre kötött szerződése.
66. Prigl-Szentiván község képviselő testületének határozatai, a község házának iskolává leendő átalakítása, a Szemző örökösök családi házána megvétele, a községi jegyzői lak felépítése s végre 3000 ftrnyi árvatári adósságok s a fenti költségek fedezésére felveendő 15,000 ftrnyi kölcsön tárgyában.
67. Topolya község képviselő testületének határozata, a községi jegyzői lak felépítése tárgyában.
68. Borsód község képviselő testületének határozata, az ottan építendő műtőn emelendő földött csatorna és vízáterez költségeihez 250 ftrtal leendő hozzájárulása tárgyában.
69. Ada község képviselő testületének határozata, az ottan felállított m. kir. földmívelési iskola javára 100 hold föld és 8000 ftrnyi összegnek hozzájárulása tárgyában.

70. Községjegyzői nyugdíjalap 1885. évi járulékaiknak kivetési jegyzéke.

71. Megyei községek szegény-alapjainak 1883. évi kiigazított kimutatása.

69. Megyei községek szegény-alapjainak 1884. évi végelvi állásáról beterjesztett kimutatások össze-sítése.

70. Molnár József és Mokry Dezső megyei állatorvosoknak fizetésük felemelése iránti kérvénye.

71. Elhunyt Poppovics Szilárd adai volt jegyző özvegyének nyugdíjazás iránti kérvénye.

72. Elhunyt Lyustina Gábor csürogi volt jegyző özvegyének nyugdíjazás iránti kérvénye.

73. Nikolics János szent-tamási jegyző nyugdíjaztatásáért benyújtott kérvénye.

74. Bajmok község kérvénye 185 ftr 20 kr. beszedhetlen közmunka-váltásdíjak leírásba hozatala iránt.

75. Obrovác község kérvénye 137 ftr 70 kr. beszedhetlen közmunka-váltásdíjak leírásba hozatala iránt.

76. Szilbás község kérvénye 240 ftr 80 kr. beszedhetlen közmunka-váltásdíjak leírásba hozatala iránt.

77. Zenta r. t. város 1884. évi közgyám-tári mérlege.

78. Gajdobra község 1884. évi közgyám-tári mérlege.

79. Községi számadások és pótköltségvetések, és pedig: Rigyica 1882., 1883., Bukin 1883., Bácsuj-falu 1881., Kulpin 1883., Szánta 1883., Sándor 1883., Plávna 1881., Jankovác 1883., Bácsföldvár 1883., Bajsa 1883., Parabuty 1884., Petrovozellő 1883., Temerin 1883., Nádaly 1883., Kernya 1884., Piv-nica 1883., Ó-Becse 1881., Szántova 1884., Veprovác 1884., Turia 1883., Ujszivac 1884., Gardinovec 1883., Felső-Sz.-Iván 1884., közpénztári számadás. Petrovo-zellő 1883. magtári számadás. Uj-Verbász 1883., 1884. vasútra fordított kölcsönpenzkezlő számadás. Szablya 1883., Gróf Chottek 1884. alapítványi számadás. Apatin 1885., Krusevlya 1885., Gloz-án 1885. pótköltségvetési számadásai.

Kelt Zomborban, 1885. ik évi szeptember hó 28.

Schmausz Endre,
alispán.

SÉTÁK A ZOMBORI PARKBAN.

Írta: VÉRTESI KÁROLY.

(Vége)

IV.

Most lépünk be a nagy rondóba. Alkalmas sétá-doban csak úgy feketélik emberektől, no de nincs így — mindig.

A nagyobb számban levő vaslábu kényelmes pa-dokon, mindig jó pihenést találhatunk. A szem bär-merre tekint, minden ponton szórakozást talál.

Körbefutó magas fák sűrű lombbal, a nap bär-mely szakán kellemes árnyékról gondoskodnak. Van itt juharfa (acer campestre), rezgő levelű s merész sudarú nyárfa (populus tremula), bálványfa (ailanthus glandulosa) és a baglyas gyermek fejéhez hasonló ágas-bogas lóthfa (celtis australis) feljé, utóbbi fű-fákhoz hasonlóképen lecsüngesztí ágait. Szóval ár-nyékdús hely ez.

Középen levelvirágokból, egy nagy s tarka virág-szőnyeg emelkedik a földszínelé kissé magasabbra. A levelvirágok változatos csoportosításával, a műker-tész mutatja be izlését és ügyességét. Itt virít a colens, a legpompásabb csoport-növény, bársonyszerű s szép színezetű lombzatával meglepőbb hatást is idéz el. Leveli márványozva és sávolva vannak s a napon élénk színben játszanak. Következnek még: a pyrethrum, feltűnően sárgás-zöld leveleivel; az alternanthera, zöld és vörös színű levelekkel; a cineraria maritima, ezüstös színnel; a gnaphalium lanatum (gyapjas gyop-pár), fehéres zöld színű gyapjas levelekkel; a törpén tartott evonymus, sárgás-fehér színű zöld levelekkel, valamennyien a tarka virág-szőnyeghez jó színeket adnak.

A ritkító vörös echeveria, keskeny arabeszkekhez való szép levelrózsácskaival, nagyon illik.

Egyik legszebb virága a szőnyegágy: a vé-kony szárú, márványozott porhanrojt (lobelia erinus), szép kis kék virágaival. A kék virág a természetben úgy is ritka.

A sárkányvér (dracaena), polyvarojt (achiran-tes), vagy ennek sötétebb válfaja: az iresine lindeni s a repkény-isztragor (epheu pelargonium) is nagyon ékesíti, tarkítja a szőnyeg.

A levelvirágok kis világa, csak akkor költ fel nagyobb érdeket, ha közelebről nézzük s árnyalatai-nak egyes szépségeit bennük felfedezzük. A mellettük egyedüien elsétáló, észre nem veszi, mennyi szépség, báj és kellem van a levelvirágokban. A legsöté-tebb bíborvöröstől a leghalványabb szinig, minden színnek árnyalatát megtaláljuk bennük. Ezek a szőnyeg-pázsit freskói. A kicsi levelvirágok közül szépen emel-kezik ki, a jó izlésű széthelyezett közönséges ágá-vék (agave americana), melyet sokan hibásan aloenak neveznek. E disznóvények csak hírnokok itt nálunk. Kalifornia, Mexikó és az Antillák — hol tőkösán-juk 8-9 méter magasra is megnő — van hazájuk. Nálunk az a mese is terjedt el az ágavéről, hogy csak minden száz évben virítana; nem áll, mert ott-onában gyakran már hetedik évében is virágot vet, de husz éves koráig bizonyosan.

Járjuk körül most a rózsaligetet a külső széles úton, jobbról balra menve és azután a keskeny sugár-utakon a rózsákhoz érve.

Egy gömbölyded nagy gyeppázsiton, a virágok-nak több csoportja van egymás mellé körbe fogva.

Minden köründ egy-egy kis kertecske, virágokkal jól megtöltve.

Egyik körben: vio.aszinű teljes petuniák folyto-nosan virágnak, a másik körben: pompás skarlát isztragorok (pelargonium skerlet) örülnek a nyári nap-nak. A piros színnek átmenete fehér színbe, látszik rajta, a virág maga a virágokert egyik legszebbike. Itt egy körben hónapós-rózsák (cramoisi superi-eur) egész virágidény alatt, hatást keltve virágnak, fénylő karmazsinpiros színnel ékeskedve.

Ha az egyik róza meghozza a halál adóját az enyészetnek, a másik akkor bimbót hajt s kinyílik.

Talán azért olyan szépek, mert szirmuk hamar hull s életük oly — rövid. Hisz a költő is azt mondja, hogy:

Azért oly szép az élet, mert rövid,
Örök ha volna, nem lehetne szép.
Emitt a nagyvirágú teljes porcsin (portulacca grandiflora) pompáz. Szereti a napos helyet és hangaföldet. Mind a kettőről van itt gondoskodva.
Itt angol isztragort (pelargonium), tolyton virágzó ferdencsek (begonia semperflorens) vesznek körül. Egyik emeli a másikat.

A virágküröndök között jól állnak az egyesével és sok ízléssel elhelyezett sárkányfák (dracaena pendula), valamint az arányosan elhelyezett ezüstszőrű pampa-züvegek (ginereum argenteum), ugy a törpe legezős pálmák (chamaerops humilis) is. E magas leveles növények jól töltik ki a széleket, hézagokat s azonkívül kitűnő jó összhangzatot adnak a virágok csoportosításához.

A szimmetrikusan álló s szépen zöldülő életfák (Thuja compacta) a virágok között felemelkedve, jól veszik ki magukat.

Jobbra a fűzfák alól, padról, közel oda, hol a lecsüngő virágú gyönyörű fuksziák pompát ülnek. Jó látkepe van az egész virág-telepnek.

Végre lépünk a rózsáligetbe s nézzük meg a virágok királynéinak isteni koloritját. Mintegy hatszáz darab van itt együtt, mintegy kétszáz fajjal. Ujabb időben keskeny utak is vezetnek a rózsákhoz és ez nagyon jól van így. Ezek azután valóban illatteljes utacska.

„Meghajlok, büszke rózsáig
Előtted...! ah mert kellemed:
Lábadhoz igéz engemet!”

Mikor a kert tele van rózsák illatával, madarak dalával, mikor hószínű, aranyárga és karminvörös pillangók karikáznak a rózsák körül s röpöknek virágról-virágra, mikor szemünk előtt foly szét a legszebb rózsaszín, lelkünk mámoros kéjjel andalog a rózsás utakon. Tudod-e a „Gyenge virágok közt mért lett a rózsá királyné? Mert a durva tövis védheti szűz kebelét.”

Itt vannak sorba gazdag színjatszvánnyal legjobb ismerőseink: a mindenki által egyaránt kedvelt, a legnagyobb s legteljesebb árga tea-rózsá, a felséges illattal kecseljesen függő maréchal Niel, az illatgazdag solitaire, a sötét gesztenyebarna és vépirozománcú prince Camille de Rohan, a gazdagon virágzó halványárga enfant de Lyon, a tündöklő rózsaszín Homér, a cinóber-vörös színű, széles szirmú Eugène Verdier, a lazaárga s jól ismert nagybecsű, pompás, tömören teljes gloire de Dijon és az ebből származó sötétpiros színű, közepén még sötétebb reine Maria Pia, a fehéres rózsaszínű, gömbalakú princess of Wales, az erőteljes növésű, hófehér Perle Blanche, az illatnélkül korán virágzó captain Christi, a kamélia alakú palais de cristal, az illatos és tartós étoile de Lyon, a sötét bársonypiros s virággazdag Malmaison rouge, a szép formájú s jószagú kínai rózsaszínű comtesse Riza du Parc, a rózsák óriása, a sötétszínű Paul Neyron, a gyenge karminrózsaszínű, csodálatos szép lombozatú és kecses virágai által kitűnő baronne de Rotschild, a későn virágzó és dús virágzatú pompas la France, a bimbójában nagyszerű, sáfrányárga safrano, a narancsszínű szép William Allen Richardson, a fehérszínű rózsaszínbe átmenő s karmin vörösszélű mad. Alfréd de Rougemont, a félkör idomú s a thearózsák egyik legszebbike Rubens stb. Nem tudni melyik a szebb? melyik a gyönyörűbb? s melyiknek illata kábitja jobban az érzéket. Kathalogussá nőné ki magát leírásom, ha csak nagyjából is elő akarom számlálni a szebbnél szebb rózsákat. Ezeket jobbra az első nagy csoportban tatáltam — viritó színekkel. A természetben is:

„Rózsát tűz keblére,
Fülbredvén az ég,
Rózsát, ha homlokán a
Nap búcsúcsókja ég.”

A szomorú és százelevelű rózsák (rosa centifolia) itt és ott sok virággal s felséges illattal pompáznak.

A viruló rózsáligetét mindkét szélén párosával szomorú ginkók (sophora japonica pendula) áldogálnak, tömött galyaikat földszinég csüggesztve le szomorúan.

Mit keresnek itt, a fészlő rózsák mellett, e szomorú fák?

Sirok szélén volna inkább helyük. Földig esüngő ágaikkal, jó bítéstárs és hálás gyermek fájdalomait jelképezi.

Mégis! Van itt helyük. Hisz az élet és enyészet, egymásból folyó fogalmak. Csak folytatása utóbb az előbbinek.

Viritó rózsák! és porig esüngő japáni szoforok! jól álltok ti egymás mellett.

Az illatozva viritó rózsák arra emlékeztetnek bennünket:

„Szedj illatos rózsákat,
Mig tart a szép nyár.”

Egyben a lecsüngő szoforok folytatólag arra intenek:

„Beesüld meg az órákat,
Az idő eljár.”

JOLÁNKA HALÁLA.

Történeti elbeszélés, írta egy bácskai katona.

A sugárút egyik díszes palotáját — mely közel a főváros világhírű ligetéhez büszkélkedik — Rainisance mintára épült homlokzatával gyönyörű olasz ízléssel berendezett kertecske környézi, melynek rácsozatai vaskapuval ellátva s a két főbejáratát egy előcsarnok díszíti.

Az udvar hátulsó részén a hintók elhelyezésére épült szin és lovak számára istálló szemléltető.

A kertben tömördek nemesített gyümölcsfa díszleg, melyeknek terebélyes galyai a sűrű rácsozaton keresztül belátást megnehezítik. A palota, melynek külsejéről látható, hogy arisztokrata lak, oly kecses-tetősen hat a szemlélőre, hogy az embernek neheze-e esik eme művészi építmény szemléletétől megválni.

A palotához bejáratát lombos fákkal védett szökőkút díszíti, melynek medencéjében aranyhalak uszálnak.

Ép májusi nap volt, midőn már a kertben létező növényzet is buja zöldülésnek indult s az utak mellett elterülő pázsitos fü szemlétele gyönyörként hatott az ideges szemekre.

A zöldlevelű fűgafák gyümölcsei büszkén kínálkoznak galyaikon.

Pont 4 óra volt délután. A napnak ádáz sugarai vidor fényben tükrözték meg a vízzel telt szökőkút medencéjét, melynek csillogó ékességében parányi aranyhalacska a szokástól eltérőleg s egész bárgyuan usztak fel és alá, mintha csak észlelteni kívánnák a szemlélővel a nap gyásos eseményét.

Merengve néztem a természet gyönyörűségét s a szép halacska ösztönszerű munkálásait.

Elmerengésemben észre sem vettem, hogy egyszerre hintók s fogatokkal környezettem, s még folyton robotok távolból felém, mindmegannyi szebbnél szebb hintó csak közelemben tartott rúdjával.

A feltűnő jelenet felébresztett merengésemből s szemléletem összes teltségét az érkezők homlokaira irányozám, mintegy leolvasni kívánkoztam megjelenésük fontos célját.

Megszámlálhatatlan vendég lepte el a díszes udvart: elegáns hölgyek, urak, öregek s fiatalok, de legtöbnyire hajadonokból álló társaság; elgondolám magamban, de sok szép vendége érkezett eme csendes ház népek, melynek 1/4 óráig tartó szemléletem alatt egy tagját sem láttam a ház körül.

Agyamban először is a menyegző lehetősége vilant meg s tisztában véltem lenni a jelenettel; csak akkor futotta végig testemet a borzadás, midőn a hintók belsejében virágcsokrok helyett díszes koszorúk gyásos tündöklését vettem észre. Most sejtettem tehát, hogy halottas-ház előtt van érzéles szívem, melynek idegessége folyton cikázta keresztül lelkemet. Tudni vágyódtam tehát, ki lehet eme boldog lény, kit most szándékoznak menyei pályájára az örök paradicsomba kísérni. Tisztában voltam tehát a palota gyásos eseményeivel, melyet már a főbejárás előcsarnokánál a kinyílt ajtóknak fekete szöveteiből készült függönye megpillantása is eléggé megmagyarázott.

A palota halottját tisztelő vendégek koszorúikat hirtakból kiemelve, meghattatn lépdelték az előcsarnok főbejárásához, hol i fővegelve egykeztek hozományait a gyászoltnak ravatalára helyezni.

Egy koszorú, melyet két fiatal hölgyecske közösen emelt a bejárat felé, különösen felbresztett bennem a kíváncsiság hévvel telt lángját, mely különböző illatos virágokból összefonva, hosszú fehér szalaggal ékesítve volt.

A szalagon felirat volt látható, melynek tartalmát tudni sóvárogtam, levett függelgel és zilált lélekkel indultam tehát én is a feljárás felé. A lépcsőn felérve, az előcsarnokot nagy számmal foglalták el, úgy hogy nehézség volt a bejutás az előszobába, hol is a ravatal állott. A feltűnő koszorú, mely a látottak közül legdíszesebb volt, ott gyászolta már az elhunytat és sötét hajfűrtjei között fejdzsét képezvén. A felirat ekként hangzott: „az érényben megdicsőült virányszálnak, a mi felejthetlen barátónknak Jolánnak örök emlékeül.”

E sorok tövisként hatottak keblemre s mintha ezerféle villám cikázott volna keresztül roncsolt lelkületemen.

Ó, tehát kit titkon szerettem, bálványként imádtam, ő, kiért életemet áldoztam volna fel — megszűnt élni? elszenderült, még mielőtt feltárhattam nehéz titkomat előtte? Istenem, mily nagyot vétkeztem elene, hogy ily sokáig haboztam érzelmeimmel; fővegem a bevont padlóra hullott s észrevétlenül a ravattal szemben foglaltam állást, hol is az élővirágokból összefonott koszorúk a virányszámban elhunytat teljes nagyságában elhalmozák s mintegy takaróját képezék. Szemeim ismét egy s szintén a padlót érő szalaggal ellátott s remek kezek által készített koszorút észleltek meg, melynek fehér-piros színű virágjai zöld levelekkel szegélyezték. A szalagon arany betűkkel következő sorok ragyogtak: „Virágjában elhunyt ártatlanságnak örök emlékeül, tisztelői”. Lelkemnek — megrongált öntudatával — gyásos harcolása méla sóhajokkal árasztotta el keblemet; önkénytelenül térdeimre ereszkedtem s imámat a Mindenható kezeibe ajánlva, szemeimet folyton a virágkoszorúk között halva feküdt ártatlan angyalra szegeztem.

Fohászaim mélyengései közül a belépő lelkész ébresztett fel, ki szentelt vízzel és tömjén füsttel végezvén ceremóniáját, a halottat szemfedéllel koronázták, ravataláról leemelték s a gyászkoosira tették.

A gyászmenet megindult; én igyekeztem az ére koporsó mellé jutni, hogyha őt már nem is láthatom, de nevé — mely a koporsóra volt véste — olvashassam.

A gyászoltnak kísérő közönséghez a sugárút egyenes vonalán megszámlálhatatlan nép és hintó csatlakozott s mindezek a Károly-körúton s kerepesi úton végig velünk együtt a köztetembe kísérték, hol is őt egy a sírkert délkeleti részén kiszemelt rideg sírba helyezték.

Lenéztem bánkódva sírjába s megtört sóhajokkal vettem bucsúmat a felejthetlen ártatlanságtól, kit a halál vad dühe oly hirtelen s még bimbóinak kecses-tető zsengejében leszakasztott. El nem rebeghettem előtte titkomból eredő fohászaimat, nem láthattam többé magasztos karcsú alakját s nem gyönyörködhettem vénusi szépségében. Kék szemeit az egekben látom ragyogni, valahányszor a csillagokat szemlélem.

Eitávozott, hogy titkom örökös legyen, elvitte magával boldogságomat s nyugalmaimat.

Eddigél a sugárúti palota, most pedig a zöldülő hantok rejtik ábrándomat. Hantjaimat gyakorra meglátogatom, hisz ezek takarják az embert földi nyomoraitól.

A kerepesi temető egyedüli sétányom, hol boldogok között sétálhatok.

A pázsitos fü, a viruló hantok, az emelt kőszobrok és keresztel mindmegannyi eszjés falombjaikkal a sugárúti palota eszméjeimet felváltották s ma már üllői-úti laktanyám helyett inkább ott bérelnek menhelyet megszámlált napjaim édes nyugalmaul.

Zemertini.

Halavány az őszi rózsá...

Halavány az őszi rózsá virága,
Szomorún néz a pusztuló világra.
Hideg szél hajt rá fuvalmat,
Bágyadt sugár, deres harmat
Csókolja.

Éppen ilyen bús, halavány a lelkem,
Öszre fordul már az élet felettem.
Alszik a szív, mély az álma,
Bánat szele fujdogálja
Csendesen.

Fagyos ősszel nyugszik a föld kebele,
Hulldogál az őszi rózsá levele.
Szellő, felhő megsiratja,
Jó anyaföld takargatja
Szeliden.

Én is ha majd lehullok nem sokára
Jó anyaföld altató vánkósára.
De jó lesz ott porladozni,
Siratlatlan hamvadozni
Örökre. *Kajabuss.*

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nándor.

HIRDETÉSEK.

73. 138. sz.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásgh kir. járásbírósa 920. és 1899. számú végzése által Rausch Ede és a hódásgh takarékpénztár javára Schwarzwilder János és társai ellen 1200 frt tőke, ennek 1884. év március hó 1. napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 101 frt 60 kr perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1060 frtra becsült lovak és marhákból álló ingóság nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2458/9./1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Karavukován leendő eszközlésére 1885. évi október hó 9-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásghon, 1885. évi szeptember hó 25-én.

Oltványi Gyula,
kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

Moholy község elöljárósága által hivatalosan közhírré tétetik, hogy a község tulajdonát képező

nagyvendéglo

folyó évi október hó 4-én 1000 frt kiáltási ár mellett 3 egymás utáni évre bérbeadni fog. A közelebbi feltételek a községi irodába megtekinthetők. 2-1

718. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tekintetes kir. járásbírósa 3759. számú végzése által Lichtenstern testvérek bécsi cég javára Theodorovits S. zombori lakos ellen 341 frt 70 kr. tőke, ennek 1885. évi május hó 1. napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 14 frt 94 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 600 frtra becsült ére koporsókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4350/1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Zomborban, alperes üzletében leendő eszközlésére 1885. évi október hó 2-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1885. évi szept. hó 14-én

Cservenka Lajos
kir. bírósági végrehajtó.

Birtokeladás.

Bács-Bodrogh megyében fekvő s alább felsorolt kincstári birtokok az alább kitűzött helyeken és időben nyilvános árverés útján örök áron eladatnak. Ezen birtoktestek háromféle módon kerülnek eladás alá és pedig: 5-10 holdas részletekben szóbeli árverés útján. A szóbeli árverést megelőzőleg a dűlőkre vagy az egész birtoktestre csak írásbeli ajánlatok adhatók be, melyek 50 kros bélyeggel és 10% bánatpénzzel látandók el s melyekben a megajánlott összeg számokkal és betűkkel világosan kiirandó s kijelentendő hogy ajánlattevő az eladási feltételeket ismeri és azok minden pontjának magát feltétlenül aláveti. A fentjelzett hármas mód szerint elérendő legkedvezőbb eredmény fog tekintetbe vétetni. A feltételek valamint a részletes eladási tervek és kimutatások Szegeden a m. kir. jószágigazgatóságánál valamint az apatini, külai és palánkai ispánságoknál megtekinthetők. Az árverés mindenkor reggeli 9 órakor kezdődik. Az árverés megtartásának helyei és az eladandó birtokok a következők:

Tovarisova községhezánál 1885. évi október 22-én. A tovarisovai 748¹²²⁴ h. 198390 frt, vagy ennek I. dűlője 19¹¹⁵ h. 4634 frt, II. 45¹¹⁹⁶ h. 11117 frt, III. 71¹²⁸⁷ h. 17464 frt, IV. 91¹³⁷² h. 22321 frt, V. 122¹⁴⁴ h. 33526 frt, VI. 117¹⁴⁴ h. 30780 frt, VII. 118¹⁴⁴ h. 30780 frt, VIII. 106¹⁵⁷⁶ h. 29378 frt, IX. 61¹⁵⁴⁶ h. 17017 frt, ugyancsak a tovarisovai 311¹⁴⁵ holdas birtok egészben 84602 frt vagy ennek I. dűlője 78¹⁴⁵ h. 23256 frt, II. 112¹⁶⁰ h. 32798 frt, III. 120¹¹⁴⁷ h. 33548 frt, obrováci 88³⁷¹ h. birtok egészben 36054 frt, vagy ennek I. dűlője 30¹⁴⁷⁹ h. 12594 frt, II. 56³²⁰ h. 22937 frt.

Pivnicai községhezánál 1885. évi október 23-án. Pivnicai 1090¹⁰⁰⁰ holdas birtoknak I. dűlője 76¹⁰⁰⁸ h. 26723 frt, II. 85¹³⁶⁸ h. 29940 frt, III. 54¹¹⁷⁸ h. 19088 frt, IV. 54²⁴⁴ h. 18884 frt, V. 98³⁰⁸ h. 34242 frt, VI. 65¹²²¹ h. 22933 frt, VII. 50⁶⁶⁹ h. 17684 frt, VIII. 101¹¹⁵⁵ h. 37986 frt.

Kucura községhezánál 1885. évi október 24-én. Kucurai 944¹¹⁸ h. egészben 435220 frt, vagy ennek I. dűlője 118¹²⁵⁸ h. 55110 frt, II. 137¹²³³ h. 61970 frt, III. 141³²⁴ h. 50730 frt, IV. 91⁸⁰⁹ h. 40155 frt, V. 97²⁷ h. 45340 frt, VI. 81¹²³⁶ h. 41700 frt, VII. 128²⁸¹ h. 86700 frt, VIII. 98²⁰² h. 51155 frt, IX. 49⁷⁵⁰ h. 22260 frt.

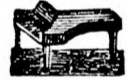
Veprovác községhezánál 1885. évi október 26-án. A bresztováci 719²²¹ h. egészben 235933 frt, vagy ennek I. dűlője 158¹¹⁷⁵ h. 67302 frt, II. 141¹⁵⁹⁸ h. 49172 frt, III. 129³¹⁰ h. 35839 frt, IV. 70⁸⁰⁹ h. 17524 frt, V. 218⁸⁰⁹ h. 66095 frt, a veprováci 628⁶⁷⁵ h. 279023 frt, vagy ennek I. dűlője 6⁸²³ h. 2701 frt, II. 60⁷⁸⁹ h. 24103 frt, III. 49¹¹⁶⁰ h. 9520 frt, IV. 126¹⁴²⁷ h. 59778 frt, V. 67¹³⁸⁸ h. 33281 frt, VI. 70⁷⁹⁶ h. 35203 frt, VII. 93³⁸² h. 46626 frt, VIII. 63¹⁴⁶⁵ h. 31476 frt, IX. 89²⁵⁹ h. 36440 frt.

O-Szivac községhezánál 1885. évi október hó 27-én. Az ószivaci 2775¹³⁶³ h. 921601 frt, vagy ennek I. 1-76 részlete 642¹⁰¹⁵ h. 206193 frt, II. 77-206 részlete 1276¹⁵⁶² h. 421901 frt, III. 207-272 részlete 856²⁵⁶ h. 193507 frt.

O-Verbász községhezánál 1885. évi október hó 28-án. O-verbászi 527⁴⁵² h. 211673 frt, vagy ennek I. dűlője 320²² h. 121926 frt, II. 207⁴³⁰ h. 89747 frt.

Szegeden, 1885. szeptember 11-én. 2-2

M. kir. államjóságigazgatóság.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudására hozni, hogy itt helyben atyám házában (felső város, Flórián-utca 439. szám alatt) mint

zongorahangoló

letelepedtem és a nagyérdemű közönségnek rendelkezésére állok. — Mindennemű zongorajavításokat elfogadok és jutányos árak mellett teljesítek. — Helybeli, valamint vidéki megrendeléseknek a legpontosabban megfelelni, kötelességemnek fogom ismerni.

Mély alázattal

Huk Ede,

6-3

zongorahangoló.

9998. sz.
1885.

Árlejtési hirdetmény.

A bogojevai kincst. urad. koresma épület istállójának 763 frt 74 krral felvett költségetes alapján leendő helyreállítása iránt **Apatinban a m. kir. kincst. urad. ispánságnál folyó évi október hó 10-én d. e. 10 órakor** árlejtés fog tartatni. Vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy magukat 10% bánatpénzzel ellássák. Az árlejtés megkezdése előtt 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok is adhatók be, melyekhez 10% bánatpénz melléklendő. Az árlejtési feltételek és költségvetés az apatini kincstári urad. ispánságnál megtekinthető. Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek. 2-1

Szeged, 1885. szeptember 21-én.

Utánnyomás nem díjazatik.

M. kir. államjóságigazgatóság.

Árlejtési hirdetmény.

Prig.-Szt.-Iván község elöljárói részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község jegyzői lak építési munkálatai **f. évi szeptember hó 30-ik napján délután 3 órakor** Prig.-Szt.-Iván községhezánál a járási szolgabíró jelenlétében megtartandó nyilvános árlejtés útján a legolcsóbban vállalkozónak kiadatik.

Főbb feltételek következők:

- 1-ör. A kikiáltási ár 6000 frt.
- 2-ör. Az árverés előtt 10% bánatpénz akár kész pénzben, akár értékpapírban lefizetendő.
- 3-ör. Zárt írásbeli ajánlatok 10% bánatpénz esatolása mellett az árverés megkezdéséig elfogadhatnak, de a benyújtó igazolni tartozik abban, hogy a feltételeket ismeri s ajánlatát azok szerint teszi s magát azoknak aláveti.
- 4-er. Az egyes munkákra, nevezetesen az ács, kőműves, asztalos és lakatos munkákra külön ajánlatok is tehetők.
- 5-ör. A vállalati összeg három egyenlő részben fog kiüzettetni, és pedig az első részlet akkor, ha a falazatok az ablak párkányzat magasságát elérték, a 2-ik részlet akkor, ha a ház eszerép fedél alá kerül s az utolsó részlet a munka befejezése, illetve hatósági felülvizsgálat után a bánatpénzzel együtt fog kiüzettetni.
- 6-ör. Az építés azonnal megkezdendő és kedvező idő esetén az épület még folyó évben tető alá helyezendő.
- 7-er. Az egész épület jövő évi június hó 20 án bevégezendő és átadandó.

A részletes feltételek s tervek a jegyzői hivatalban bármikor betekinthezők

Kelt Prig.-Szt.-Ivánon, 1885. szeptember 22-én.

Rauschenberg,
jegyző.

Wahl Mihály,
bíró.

Eppen most jelent meg és ingyen kapható

„Képes Családi Lapok“

VIII. évfolyamának

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Egy negyedévre 1 frt 50 kr., félévre 3 frt, egész évre 6 frt.

Tartalom: Az utolsó rész. (Elbeszélés) Tolnay Lajosról. (Költetmény.) Bartók Lajosról. — Őszi este. (Tárca) Sziklay Janostól. — Barababao. (Velei történet) Tóth Balától. A boszorkány. (Theatret Andre regénye). — Az állatok erőképesége. (Ismeretlenül). — A szobor titka. (Regény) Tabort Roberttől.

E legszebb és legelterjedtebb szépirodalmi képes heti lap

A „Képes Családi Lapok“ kiadóműhelye Méhner Vilmos, Budapest III. papnövelde-utca 8.

199. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a hódásági kir. járásbíró 1285. számú végzése által Alexi Tamás javára öz. Sperti Józsefnek ellen 130 frt tőke, ennek 1882. év január hó 30 napjától számított 8% kamatai és eddig összesen 34 frt 40 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 480 frtra becsült jószágokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2457/1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Bácsujfalu községhezánál leendő eszközzésére 1885-ik év október hó 7-ik napjának délelőtti 9 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásághon, 1885. évi szept. hó 25-én.

Oltványi Gyula,
kir. bír. végrehajtó.

Zombor. 1885. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdája.

Pályázati hirdetmény.

Bács-Bodrogh megye almási szolgabírói járáshoz tartozó Kunbaja községben megüresedett községi orvosi állomás az ez évi augusztus hó 27-én kitűzve volt választási határnapon nem töltetvén be, ezen állomásra ezennel újabb is pályázat hirdettetik.

Ezen állomás folyó évi október hó 12-én d. e. 9 órakor Kunbaja községhezánál megtartandó választás útján fog betöltetni.

Az állomással egybekötött javadalmazás a következő:

1. Évi készpénzfizetés . . . 600 frt — kr.
2. Nappali beteglátogatási díj . . . 20 kr.
3. Éjjeli 40 kr.
4. Halotti szemle díja 20 kr.

Megjegyzetetik, hogy Kunbaja község közelemben, Szabadka város határában, mintegy 3000 tanyai lakos, szintén a kunbajai orvost szokta felkeresni, ki eddig ott a hallotti szemléket is teljesítette.

A pályázók felhivatnak, hogy az 1876. XIV. t. c. 143. §-ában előirt minősítvényt igazoló, kellően felszerelt folyamódványait, f. évi október hó 10-ig bezárólag alólírothoz beküldjék, mert a később beérkező folyamódványok figyelembe vétetni nem fognak.

Bács-Almás, 1885. szeptember hó 13-án.

3-3

Deák Zsigmond,
szolgabíró.

251. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. királyi járásbíró 3531. számú végzése által a kincstári uradalom javára Karch József és neje ellen 2542 frt 01 kr tőke, ennek 1885. év április hó 1-ső napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 75 frt 05 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 2000 frtra becsült gabonanemű és szénából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2536/1885 számú kiküldést rendelő végzés folytán, a helyszínén, vagyis Pivnicai községhezánál leendő eszközzésére 1885. évi október hó 3-ik napjának d. e. 8 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásághon, 1885. évi szeptember hó 7-én.

Oltványi Gyula,
kir. bír. végrehajtó.

Ad 10307. sz.
1885.

Póthirdetmény.

A f. évi 10307. sz. alatt kiadott hirdetményben a monostorszegi 1472¹⁸⁷ holdas kincstári birtok becsapása iránt f. évi szeptember hó 27-én kitűzött határidő 28-ára tétetik át, e szerint tehát az árverés nem a f. évi szeptember hó 27-én, hanem 28-án fog megtartatni.

Szeged, 1885. szeptember 21. 2-2

Utánnyomás nem díjazatik.

M. kir. jószágigazgatóság.

322. sz.
bv. 1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. törvényszék 4702 számú végzése által Gromon Emilia budapesti lakosné javára Lövy Frigyes és Deutsch Mór ellen 1000 frt tőke, ennek 1885. év július hó 1. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 77 frt 49 kr perköltség erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1158 frtra becsült szarvasmarha, lovak és sertésekkel álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 2101/1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Vajszka községhezánál leendő eszközzésére 1885. évi október hó 10-ik napjának délelőtti 9 óraja határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Hódásághon, 1885. évi szept. hó 25-én.

Oltványi Gyula,
kir. bír. végrehajtó.